

మనకలలు

“ఎందుకీ? ఇంకా పనుకోరెం? చాలా బాధుపోయింది.”

“.....”

“ఎందుకీ? విమ్మల్నే!...”

“ఆ... ఏమిటి అన్నావ్?”

“అయ్యో, మీ పరధ్యాన్నం బంగారం గానూ? ఆ రానేమిటో కొంచెం కట్టి పెట్టండి. రేపు బోర్లున్నే తేచి నావకొకం గా రాసుకోవచ్చు”

“అబ్బా! నన్ను విసిగించకు జానకీ!”

“అబ్బా! దొరగారికి తుణుం తీరికలేదు; దమ్మిడి ఆదాయంలేదు పైగా ఈయన గార్ని విసిగించకూడదు!!”

“అంతి తేలిగా తీసిపెట్టావు కాని, నీ నిప్పును రాసున్న దేమిటో నీకు తెలుసా?”

“తెలియదు!... తెలుసుకోవలసిన ఆపరమా కనిపించడం లేదు.”

“అలా వీలేదు. తెలుసుకోవలసిందే. ఇదో పెద్ద గ్రంథం దీనిపేరు, “అన్యోవ్య దాంపత్య నూత్రాలు” ఈ గ్రంథాన్ని రాసే భారాన్ని అరిండియా సైకలాజికల్ సొసైటీవారు నాపై వేశారు. ఈ గ్రంథం పూర్తయిన తర్వాత సైకలాజికల్ సొసైటీవారు నాకు పదివేల రూపాయలు బహూమతి యిస్తారు. నే నీవారంలోనే దీన్ని కంప్లీట్ చేస్తున్నాను.”

“మీకు పదివేల వస్తే, నా కొక గొలుసు చేయించి పెడతారా?”

“ఓ! దానికేం భాగ్యం! నాలుగు జతల బంగారు గజాలు కూడా చేయిస్తాను. కాని ఈ గ్రంథం పూర్తి అచాలంపే నీ అవసరం కూడా వుంది.”

“నా అవసరమా? నేను కతయిత్రివికాని, గ్రంథకర్తనుకాని కాదీ!”

“నేనుమాత్రం కవివా? ఈ గ్రంథానికి కవిత్యంతో సంబంధంలేదు. నేను సంస్కృతాల తరబడి చూ్యానువ్ సైకాలజీ స్టడీ చేస్తున్నాను. కొత్త కొత్త సిద్ధాంతాలను కనిపెడుతున్నాను. దంపతులు ముఖ దాంపత్యాన్ని గడపటానికి ప్రథమ నూత్రం పరస్పర విశ్వాసం.”

“అంటే?”

“అంటే ఒకరి మనస్తత్వం మరొకరు అర్థం చేసుకోవాలి. ఒకరిపై మరొకరికి విశ్వాసం వదరాలి.”

“లేకపోతే?”

“ఒకరి మనస్తత్వం మరొకరు అర్థం చేసుకోలేని పక్షంలో ఇరువురూ ముఖదాంపత్యాన్ని గడపలేరు. అంతేకాదు. ప్రతి పుగవునిలోనూ, ప్రతిస్త్రీలోనూ భారపాటు అనేవి ఉంటూనే వుంటాయి. ఒకరు చేసిన భారపాటు మరొకరితో చెప్పకోవాలి!”

“చాలా బాగుంది! ఇవ్వాలి కింక పసుకోండి. రేపు మాట్లాడుకోవచ్చును.”

“వేళాళాం కాను. జానకీ! నేను నిజంగానే చెబుతున్నాను. ఎంతో రిసెర్చి చేసిన మీదట, కనిపెట్టిన జేమిటలంటే అన్యోవ్యదాంపత్య జీవితం దంపతుల పరస్పర విశ్వాసాలపై ఆధారపడివుంది. భార్య చేసిన భారపాట్లను భయంచేతా, సిగ్గుచేతా

“పవనం”

భర్తతో చెప్పకుండా రహస్యంగా దాచటం, భర్తకూడా తన భారపాటనూ, తన మనస్తత్వాన్నీ భార్య ఎదుట విప్పిచేప్ప లేకపోవడంవల్ల భార్యాభర్తల మధ్య అనుమానాలూ, వైషమ్యబీజాలూ మొలకలెత్తివారి హృదయాలలో చిచ్చు పెడుతున్నాయి.”

“ఇంతకీ మీరు చెప్పేది ఏమిటి?”

“ఈ గ్రంథం పూర్తిచేయటానికి, నీ అవసరం ఎంతైనా వుంది. నీ మనస్తత్వం పూర్తిగా తెలుసుకోవాలి. నీకేమీ భయంలేదు. భార్యాభర్తలమొనందువల్ల ఒకరి మనస్తత్వం మరొకరు తెలిసి కొనవలసిన బాధ్యతా, చూక్క మనిద్దరికీ ఉన్నాయి. అలా తెలుసుకోన్నప్పుడే మనం పరస్పరం విశ్వాసపాత్రులమై ఒకరిపై మరొకరికి అనుమానాలు లేకుండా జీవితం అమృతప్రాయం చేసుకుంటాం.”

“మీరు నన్ను అడుగుతున్న దేమిటో నాకు అర్థం కావటం లేదు.”

“ఇదిగో విను! మన వివాహం కాక పూర్వం నీ మనస్తత్వాన్ని గురించి నిప్పుకోవంగా చెబుతావా?”

“అంటే?”

“స్వప్న వాస్తవ విత్త”
 రామనాథం:—అచేంచిత్రమోగాని, మా ఆవిడకి ప్రతిరాత్రీ తను లక్షాధికారి భార్య అయినట్లు కలలొస్తాయట.”
 సోమనాథం:—“నే నెవరితో చెప్పికోను మా ఆవిడికి వట్టపగలే అలాంటికల లొచ్చేస్తున్నాయి.”

“మన వివాహానికి పూర్వపు సంగతులు. అప్పుడు నీ హృదయంగా కోర్కెలుండేవా? నీ హృదయం చేనికోసమైవా భారపడేవా? నీ హృదయంలో ఎవరికైనా చోటిచ్చావా? నీ దరిత్రంతా చెప్పాలి.”

“.....”
 “సంకోచించకు! భయంలేదు. నేను నీకు సానుభూతి పరుణ్ణి. నీ భారపాట్లను నేను తుమించాలి, నా భారపాట్లను నువ్వు!”
 “అయితే ముందు మీసురించి చెప్పండి. తర్వాత నా విషయం చెబుతాను.”

“అయితే బాగానే ఉంది. విను! నేను కాలేజీలో చదువుతున్న కోజులవి. కాంత అనే అమ్మాయి మాక్లాస్ మేట్. ఎందుకో గాని నాకశ్శులమెను ఆలిగొన్న సింగంలా చూసేవి. నాలోని వేడిరక్తం కట్టలులెగి ప్రవహించేది కొంతకాలం గడిచింది. ఆమె అడిగింది, “మీనోట్లు ఒకసారియిస్తారా?” అని. సరేని ఇచ్చాను. ఒకవారం గడిచింది. నేను విశ్వ ప్రయత్నం మీద ఆ నేకాను “మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నా.” అని. ఆమె నిర్ధారితమయింది. ముఖమంతా కందగడ్డలా అయింది. నాకు ముచ్చెమటలు పోయాయి. కాంత చటుక్కున తిరిగివెళ్ళిపోయింది. నేను చేసిన తేలివితక్కువ పనికి చాలా నొచ్చుకున్నాను. కొంపతిసి, కాంత ఏం చేస్తుందో అని భయపడ్డాను. తర్వాత కోజుల కౌను చదివిన తర్వాత బయటికి వచ్చాను. కొంచెందూరంలో కాంత,

